

РЕШЕНИЕ

№ 397

гр. Пловдив, 20.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, V СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Михаела Ат. Добрева

Членове: Станислава Б. Бозева
Момчил Ал. Найденов

при участието на секретаря Даниела Пл. Дойчева
като разгледа докладваното от Михаела Ат. Добрева Въззивно наказателно дело от частен характер № 20235300601171 по описа за 2023 година

С присъда № 63 от 10.03.2023 г. по н.ч.х.д. № 5245/ 2022 г., РС Пловдив е признал подсъдимия Й. Г. Й., ЕГН *****, роден на *** г в с. М., живущ в с. М., ул. ***, б., български гражданин, с основно образование, разведен, неосъждан, пенсионер, за **ВИНОВЕН** в това, че:

- на 18.09.2022 г. в с. М., е казал нещо унижително за честта и достойнството на К. З. В. в негово присъствие, а именно думите “ей, мръсен циганин“, „ще ти еба майката“, „долен измамник“ в негово присъствие, като с тези думи го обидил публично – престъпление по чл. 148, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 146, ал. 1 от НК, поради което и на основание и чл. 55 от НК му е **НАЛОЖИЛ** наказание **ГЛОБА** в размер на 1 500 /хиляда и петстотин/ лв. и наказание **ОБЩЕСТВЕНО ПОРИЦАНИЕ**, което да се изпълни на Таблото за обяви при кметството на село Маноле.

- на 18.09.2022 г. в с. М. е разгласил позорно обстоятелство за К. З. В., а именно, че „този циганин е шефа на телефонните измамници“, „той е голям измамник“, „занимава се с наркотици и проститутки“ като клеветническите обстоятелства са разгласени публично – престъпление по чл. 148, ал. 2 вр. с ал. 1, т. 1, вр. с чл. 147, ал. 1 от НК , поради което и на основание чл. 55 от НК

му е НАЛОЖИЛ наказание **ГЛОБА** в размер на 2500 /две хиляди и петстотин/ лв., платими по бюджета на съдебната власт и наказание **ОБЩЕСТВЕНО ПОРИЦАНИЕ**, което да се изпълни на Таблото за обяви при кметството на село Маноле.

На основание чл. 23, ал. 1 от НК първоинстанционният съд е определил едно общо наказание „Глоба“ в размер на по-тежкото от тях, а именно „Глоба“ в размер на 2 500 /две хиляди и петстотин/ лв. На основание чл. 23, ал. 2 от НК е присъединил наказанието „Обществено порицание“, което да се изпълни на Таблото за обяви при кметството на село Маноле.

Със същата присъда РС Пловдив е уважил и гражданските иски като е осъдил подсъдимия Й. Г. Й. да заплати:

- сумата от 300 /триста/ лева обезщетение за причинените неимуществени вреди на частния тържител и граждански ищец К. З. В., ЕГН: ***** от престъплението по чл. 148, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 146, ал. 1 от НК, ведно със законната лихва от момента на увреждането – 18.09.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, като е отхвърлил гражданския иск над тази сума до претендираната сума от 3 000 /три хиляди/ лв., като неоснователен и недоказан.

- сумата от 300 / триста/ лв. обезщетение за причинените неимуществени вреди на частния тържител и граждански ищец К. З. В., ЕГН: ***** от престъплението по чл. 148 , ал. 2, вр. с ал. 1, т. 1, вр. с чл. 147, ал. 1 от НК, ведно със законната лихва от момента на увреждането – 18.09.2022 г., като е отхвърлил гражданския иск над тази сума до претендираната сума от 3 000 /три хиляди/ лв., като неоснователен и недоказан.

Срещу присъдата е постъпила жалба от подсъдимия лично и от защитника му в първоинстанционното производство – адв. И.Д., като се иска отмяната ѝ и постановяване на нова оправдателна. Представят се доказателства за здравословно състояние на подсъдимия. Срещу присъдата е постъпила жалба и от самия подсъдим, който изказва несъгласие с възприетата от първоинстанционния съд фактическа обстановка и кредитираните доказателства и прави искания за подлагане на свидетелите на детектор на лъжата.

Междувременно подсъдимият се е отказал от дадените пълномощия на адв. Д. и е упълномощил адв. С.П., който поддържа първоначално подадената

от адв. Д. въззивна жалба, като твърди и че съществува явно несъответствие между обстоятелствата в частната тъжба и възприетата от първоинстанционния съд фактическа обстановка.

Съдът, след като се запозна с оплакванията в жалбата и становищата на страните, изразени в пледоариите пред въззивната инстанция в с.з., и при направената служебна проверка установи следното:

Жалбата е подадена в законния срок и е процесуално допустима.

По същество: първоинстанционният съд е приел, че пред него са поставени за обсъждане обвинения цифрово обозначени по чл. 148, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 146, ал. 1 от НК и чл. 148, ал. 2, вр. с ал. 1 т. 2 предл.2, вр. с чл. 147, ал. 1 от НК, а словесно обозначени като публично нанесени/респ. разгласени обида и клевета.

За да постанови атакувания съдебен акт, РС Пловдив е приел за установена следната фактическа обстановка:

Подсъдимият и тъжителят имали влошени междусъседски отношения, поради спорове относно сервитутно право на преминаване през улица и други дразги, тъй като живеели един до друг, на една улица в с. М., съответно подсъдимият на ул. *** и тъжителят на № ***. Здравето на подсъдимия Й. било влошено и той имал вътрешното усещане, че това е именно в резултат на конфликта му със съседа. Частният тъжител се занимавал с препродажба на автомобили и подсъдимият Й. бил наясно с този факт, макар че в къщата живеели няколко семейства. Тази дейност В. извършвал през интернет сайт, където помещавал обявите си.

На 18.09.2022 г. около 11.00 ч. пред дома на подсъдимия Й. пристигнали три непознати за него и частния тъжител лица, а именно свидетелите М.Ф.Ю., Ф.М.Ю. и Е.А.С.. Същите останали с впечатлението, че се намират пред къщата на продавача на Нисан Навара, който автомобил открили, че се продава по обява в интернет сайт, и натиснали клаксона няколко пъти. От къщата излязъл подсъдимият Й. и мъжете го попитали дали той е продавача на колата. След като се осведомил за каква кола става въпрос подсъдимият разбрал, че става въпрос за неговия съсед В. и посочил съседната къща.

Докато им указвал, че следва да търсят К. В. той отправил репликите „*този циганин е шефа на телефонните измамници*“, „*той е голям измамник*“, „*занимава се с наркотици и проститутки*“ и ги попитал каква работа имат с него щом е такъв. В същото време пред вратата излязъл частният тъжител и граждански ищец В. и възприел отправените реплики в присъствието на тримата непознати мъже. За това време тримата свидетели се придвижили към двора на частния тъжител и граждански ищец В., където стояла и съпругата му свидетелката А.В., която ги поканила да влязат навътре, за да не слушат репликите. Свидетелите баща и син Ю. и свидетелят С. пробвали колата, огледали я и след 10-15 минути отново излезли пред къщата, където отново се появил подсъдимият Й. и в присъствието на В. отправил към него репликите „*ей, мръсен циганин*“, „*ще ти еба майката*“, „*долен измамник*“. След което тримата свидетели си тръгнали, а частният тъжител и граждански ищец се обадил на тел. 112, и съобщил, че неговия комшия го псува и му създава проблеми. През това време в двора на подсъдимия Й. били съпругата му свидетелката З. и свидетелят К., на когото той услужил с инструмент, които стояли в двора на масата и си говорили. След като подсъдимият Й. се прибрал от първата среща със свидетелите М.Ф.Ю., Ф.М.Ю. и Е.А.С., заедно със свидетеля К., посетили гълъбите, които отглеждал Й. и след 10-15 мин. К. си тръгнал. Натискането на клаксона било възприето отдалеч от свидетеля П., който се намирал на около 50-100 метра. Тъжителят В. се почувствал стресиран от думите на подсъдия, произнесени пред собствената му къща в присъствието на непознати лица.

РС Пловдив е приел за установена тази фактическа обстановка от събраните по делото доказателства – обяснения на подсъдимия /частично/, показания на свидетелите М.Ф.Ю., Ф.М.Ю., Е.А.С., Р.З., И.С.К. /частично/, А.Г.П. /частично/ и А.В. /частично/, както и от приложените по делото писмени доказателства- справка за собственост на автомобили /л.34-36/, медицинска документация /л. 40-43/, писмо от РП Пловдив /л. 21/, писмо за лица, чиято адресна регистрация е на ул. „***“, № ***, в с. М.. /л.31/, веществено доказателство компакт диск съдържащ обаждания до ЕЕН 112, справка за съдимост и др. писмени материали прочетени и приети по делото /които съдът цени във връзка с влошените междусъседски отношения между тъжителя и подсъдимия/ Приел е, че се обособяват две групи свидетелски

показания – от една страна на свидетелите Ю., С. и В. и от друга на свидетелите З., К. и П. – като ги е обсъдил поотделно и в съвкупност и е изложил мотиви кои и в каква част възприема и кои не и защо.

Въз основа на тях съдът е приел за установено от правна страна, че инкриминираното поведение на подсъдимия осъществява признаците от обективна и от субективна страна на престъпления клевета и обида нанесени/респ. разгласени публично. При обсъждане наличието и формата на изпълнителното деяние, обаче, първоинстанционният съд е отразил в мотивите си, че в настоящият случай се осъществява квалифицираният състав на клеветата по чл.148 ал.1 т.1 и 2 от НК. Последната (а именно т.2 на чл.148 ал.1 от НК) се съдържа и началото на мотивите си при доклада на сезиращото обвинение. Мотиви за квалифициращият признак „разпространени ... по друг начин“ – не са изложени. Този квалифициращ признак цифрово е посочен също и в мотивната част на присъдата при определяне на наказанията, както и в мотивната част касаеща гражданските искиове.

Няма въззивни оплаквания от страните в горния смисъл, но независимо от това, съдът е длъжен служебно да следи спазването на процесуалните гаранции за правата им (чл. 314, ал. 1 НПК). Съдебната воля и начина на нейното формиране, видно от мотивите на атакуваната понастоящем присъда са неясни, поради изложените по-горе обстоятелства. Това е ограничило както страните да разберат точно, ясно и безпротиворечиво какво съдът е приел по същество, така и препятства въззивната инстанция да извърши проверка за законосъобразността на атакувания първоинстанционен съдебен акт, доколкото не може да се установи действителната воля на първоинстанционния съд, поради неясноти и противоречия между присъдата и мотивите, а също и поради вътрешни противоречия в мотивите.

По смисъла на чл.348 ал.3 т.2 от НПК въззивният съд намира горното за осъществяващо признаците на съществено процесуално нарушение, което опорочава мотивите на присъдата до степен на липсата им, и ограничава процесуалните права на страните по смисъла на чл.348 ал.3 т.1 от НПК, което е основание по чл.335 ал.2 от НПК делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд. Въззивният съд не може да отстрани сам посочените процесуални нарушения, което налага отмяната на присъдата и връщането на делото на ПРС за ново разглеждане от друг състав,

съгласно чл.335 ал. 2 вр. чл.348 ал.3 т.1 и т.2 от НПК.

С оглед на горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ присъда № 63 от 10.03.2023 г. по н.ч.х.д. № 5245/ 2022 г. на РС Пловдив.

ВРЪЩА делото на РС Пловдив за ново разглеждане от друг състав на съда.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____